

καὶ λῆα τῶρου
 ραμ ὡμ· σπῆμνβλη
 θέσῃ εἰς τὴν θά
 λα· σὰμ· καὶ ἔκ
 παρ τὸς νόμους
 σωφροῖσῃ· ἡν·
 ὅτ' ἐπληρώθη
 ὁ ἀμειψάδης τὸ
 ἔσπῃ τὸν αἰμαλὸ
 καὶ καθι σὰμ τὸ
 ὅμν' ἐξ αὐτῶν κλ
 λῶ εἰς ἄλῃα· τα
 δὲ σὰμ πρῶ· ὅζω εἰ
 καὶ ὁμ· οὐ τω σέ
 αὐτῶν τῇ σὺν τὸ
 λει αὐ τοῦ ἀμ ὡμοσ·
 ὅζω ἐλῶσονται οἱ
 ἄνθρωποι· καὶ ἄφορι
 οἱ σὶ τοῦ σπορῆρου
 ἔκ κῆδον τῶν δι
 καί ὡρ· καὶ καμῶ
 σὶ αὐτοῦ εἰς τὴν

Καί μοι τοῦ πν
 ρόσ, ὅ κ' ἔσται
 ὁ κλαυθμός· καὶ
 ὁ ὑπνός τῶν
 ὁδόντων· ἡ δὲ
 τοῖς οἷσιν ὁ
 καὶ ταῦτα πᾶν
 ταῖς λέγουσιν αὐ
 τῶ· μακάρι ὁ δὲ
 ἄνθρωπος·
 δια τοῦτο πᾶν
 γράμμά μου ὡς με
 θητεία· ὅς ἐστι
 τὴν καρδίαν
 τοῦ ἀνθρώπου· ὁ
 μοιός· αἰνέσας
 οἱ δὲ σπύγες
 τοῦ ὅκου· ὅς
 τοῦ θεοῦ· αὐ
 τοῦ καιροῦ· καὶ πᾶ
 λα αὐ· καὶ ὅς
 τοῦ ὅτι συνέλθ